Lietas arhīva Nr. C-0252-17/2
ECLI:LV:KURT:2017:1213.C30822316.2.S
Lieta Nr. C30822316

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2017.gada 13.decembrī

Kuldīgas rajona tiesa,
tiesnese Liena Jansone,
ar tiesas sēdes sekretāri Ivetu Valtmani,
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/, atbildētājas pārstāvim zvērinātam advokātam Jānim Bramanim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS „SEB Banka" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un tiesību atzīšanu vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu. Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

prasītāja cēlusi prasību pret atbildētāju, kurā lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma pamatsummu 33073,02 EUR, līgumiskos procentus 870,30 EUR un līgumsodu 863,57 EUR, atzīt prasītājas tiesības vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu, kā arī piedzīt no atbildētājas prasītājas nomaksātos tiesas izdevumus. Prasība pamatota uz Civillikuma 1587.pantu, 1720.panta otro daļu, 1759.panta pirmo daļu, 1756., 1760.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 25.novembrī starp Baltijas-Amerikas uzņēmējdarbības fondu kā aizdevēju (turpmāk - Fonds) un atbildētāju kā aizņēmēju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.EMR-1476 (ar hipotēku), saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirts aizdevums 35628 EUR. Aizdevuma mērķis - nekustamā īpašuma iegāde. Aizdevums ticis izmaksāts pilnā apmērā. Aizdevums ir nodrošināts ar atbildētājai piederošā nekustamā īpašuma /adrese/, ar kadastra Nr./numurs/ (turpmāk - Nekustamais īpašums), hipotēku.

2011.gada 8.augustā starp Fondu un prasītāju tika noslēgts prasījumu cesijas līgums Nr.98-E, saskaņā ar kuru visi un jebkuri prasījumi, kas izriet no Aizdevuma līguma tika nodoti prasītājai. Minētais cesijas līgums tika reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/2011.gada 8.augustā.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 5.3.punktu aizdevums atmaksājams ar ikmēneša maksājumiem, no kuriem pirmā mēneša maksājums ietver tikai procentu maksājumu no izmaksātās aizdevuma pamatsummas par atlikušajām dienām kalendārajā mēnesī, kurā veikta aizdevuma izmaksa, bet katrs nākamais ikmēneša maksājums satur aizdevuma pamatsummas daļas un procentu atmaksu līdz pilnīgai aizdevuma atmaksai Aizdevuma līguma noteiktā termiņā līdz 2036.gada 1.janvārim. Aizdevuma līguma 5.1.punktā noteikts, ka aizdevuma maksājumi izdarāmi tā mēneša pirmajā datumā, kas seko mēnesim, par kuru tiek veikts aizdevuma maksājums.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 4.1.punktu atbildētājai par aizdevuma izmantošanu bija pienākums maksāt procentus, kas tiek aprēķināti no aizdevuma pamatsummas līdz brīdim, kad aizdevuma pamatsumma ir pilnībā atmaksāta. Procenti tiek aprēķināti un uzkrāti katru dienu, sākot no aizdevuma izmaksas dienas. Aizdevumam tiek piemērota mainīgā procentu likme, kas sastāv no abu zemāk norādīto daļu kopsummas - patstāvīgās (nemainīgās) daļas, kas ir 3,54 % gadā un mainīgās daļas, kas vienāda ar sešu mēnešu EURIBOR un tiek mainīta divas reizes gadā - katra kalendārā gada 1.janvārī un 1.jūlijā, pamatojoties uz EURIBOR likmi, kas noteikta tā mēneša 15.datumā, kas ir pirms procentu likmes maiņas datums.

Atbildētājas veiktie maksājumi ir pietiekami, lai segtu aizdevuma maksājumus par laika posmu līdz 2011.gada februārim, ieskaitot. Pēdējo maksājumu atbildētāja ir veikusi 2011.gada 10.martā 191,20 EUR apmērā.

Pamatojoties uz Aizdevuma līguma 6.2.punktu, aizdevumam sākot ar 2011.gada 1.martu piemērots līgumsods - nokavējuma procentu likme, kas ir par 5 % lielāka nekā noteiktā likme kavējuma brīdī. Nokavējuma procentu likme paliek spēkā līdz laikam, kamēr atmaksāti visi kavētie aizdevuma maksājumi.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 5.9.punktā noteikto maksājumu ieskaitīšanas kārtību atbildētājas veiktie maksājumi tika ieskaitīti atbilstoši pievienotajam atmaksas grafikam. Pēc visu maksājumu ieskaitīšanas pamatsummas atlikums ir 33073,02 EUR.

Sakarā ar to, ka atbildētāja kavēja ikmēneša maksājumus ilgāk par 60 dienām, 2011.gada 24.augustā atbildētājai tikusi nosūtīta prasība atmaksāt izsniegto aizdevumu. Minēto prasību atbildētāja neesot saņēmusi, ko apstiprina atpakaļ saņemtās aploksnes. Prasībā ticis norādīts, ka atbildētājai jāsamaksā parāds 14 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas, t.i., līdz 2011.gada 8.septembrim, pretējā gadījumā prasītājs vērsīsies tiesā.

Ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumu lietā nr.SKC-644/2013, prasītāja aprēķina procentus un līgumsodu par laika periodu no 2011.gada 1.marta līdz 2011.gada 8.septembrim.

Kavētie procenti tiek aprēķināti no 2011.gada 1.marta līdz 2011.gada 31 .maijam, kad procentu likme par aizdevuma izmantošanu bija 4,82 % gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, kavētie procenti ir 398,53 EUR (33 073,02 x 4,82 % / 360 x 90). No 2011.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 8.septembrim, kad procentu likme par aizdevuma izmantošanu bija 5,24 % gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, kavētie procenti bija 471,77 EUR (33 073,02 x 5,24 % / 360 x 98). Kopā kavētie procenti par laika periodu no 2011.gada 1.marta līdz 2011.gada 8.septembrim ir 870,30 EUR.

Līgumsods par laika periodu no 2011.gada 1.marta līdz 2011.gada 8.septembrim ir 863,57 EUR (33073,02 x 5 % / 360 x 188).

Kopējais atbildētājas parāds sastāv no pamatsummas atlikuma 33073,02 EUR, kavētiem procentiem 870,30 EUR, līgumsoda 863,57 EUR, un kopā veido 34806,89 EUR.

Līdz ar to, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma pamatsummu 33073,02 EUR, līgumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2011.gada 1.marta līdz 2011.gada 8.septembrim 870,30 EUR, līgumsodu, kas aprēķināts par laika periodu no 2011.gada 1.marta līdz 2011.gada 8.septembrim 863,57 EUR, tiesas izdevumus – valsts nodevu 1303,88 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, kā arī lūdz noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas.

2017.gada 3.februārī prasītāja iesniegusi prasības papildinājumus, kuros papildus prasībā pieteiktajiem prasījumiem ir pieteikts prasījums atļaut prasītājai realizēt ķīlas tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/ (kadastra Nr./numurs/).

2016.gada 29.decembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst. Atbildētāja paskaidro, ka 2005.gada 25.novembrī viņa ar ASV bezpeļņas korporāciju *Baltic American Enterprise Fund* (turpmāk - Fonds) noslēgusi aizdevuma līgumu ar hipotēku EMR-1476 nekustamā īpašuma /adrese/, iegādei. Atbildētājai ir izsniegts aizdevums 35628 EUR. Ikmēneša maksājumus Fondam atbildētāja veikusi saskaņā ar visiem aizdevēja piestādītiem grafikiem un pilnā apjomā līdz 2011.gada martam.

1. gadā atbildētāja zaudējusi darbu un nav varējusi maksāt kredītu, taču nekādas brīdinājuma vēstules atbildētājai neesot sūtītas. Vienlaikus atbildētājas kreditors – Fonds, 2011.gadā maksājumus vairs nepieņēma.

1. gada beigās atbildētāja iekārtojusies darbā. Vidējā kavēto maksājumu summu uz to brīdi esot bijusi apmēram 4000 EUR. Kredītu maksājuma konti esot bieži mainījušies, par ko atbildētājai ir paziņots, bet pēc pēdējā maksājuma 01.03.2011., Fonds nebija devis nekādu ziņu. Atbildētāja esot devos uz AS „SEB banka" Juglas filiāli, un uz līgumā norādīto Fonda bankas kontu /konta numurs/gribējusi skaidrā naudā iemaksāt 4000 EUR, bet bankas darbiniece pateikusi, ka konts ir slēgts.

2013.gada sākumā atbildētāja interesējusies, kur palicis kreditors, ar ko bija noslēgts līgums. No Uzņēmuma reģistra datu bāzē esošās informācijas konstatēts, ka Fonda pārstāvniecība Latvijā likvidēta 09.12.2008. Pēc tam, sazinoties ar Uzņēmumu reģistru Delaverā, ASV, atbildētāja uzzinājusi, ka ASV bezpeļņas sabiedrība *Baltie American Enterprise Fund* saskaņā ar inkorporācijas apliecību bija terminēts bezpeļņas uzņēmums, kas savu likvidāciju uzsāka 08.06.2009. un likvidāciju pabeidza 08.06.2011.

Līdz ar to, atbildētāja norāda, ka Fonds, kurš jau bija likvidējies 08.06.2011. nevarēja noslēgt 08.08.2011. prasījuma cesijas līgumu Nr. 98-E un zemesgrāmatā reģistrēt tiesību pārgrozīšanu (nostiprinājuma lūgumā kā nostiprinājuma lūdzējs ir uzrādīts ASV bezpeļņas sabiedrība Baltijas Amerikas uzņēmējdarbības fonds pārstāvniecība Valguma ielā 5, Rīgā. Kaut gan pēc UR datiem Fonda pārstāvniecība tika slēgta jau 09.12.2008. un Valguma ielā 5 nekad arī neatradās).

Tādējādi atbildētāja norāda, ka Fonda pārstāvju pilnvarojums bija beidzies līdz ar pilnvardevēja likvidāciju un līdz ar to, prasītājai nav pret atbildētāju prasības tiesības, jo prasība celta par parāda piedziņu, kas pamatota ar nelikumīgi 2011.gada 11.augustā noslēgtu prasījuma cesijas līgumu Nr.98-E.

Bez tam, atbildētāja norāda, ka no 2011.gada 24.augusta prasītājs nav veicis nekādas darbības, lai atgūtu prasības pieteikumā norādīto parādu. No 2011.gada 24.augusta līdz 2016.gada 7.novembrim ir pagājuši vairāk kā 3 gadi un šajā laikā ir iestājies Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilguma termiņš, jo aizdevuma izsniegšana ir vienpusējs komercdarījums, kurā attiecībā pret prasītāju kā komersantu ir piemērojams Komerclikuma noteiktais regulējums, bet attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju ir piemērojams Patērētāju tiesību aizsardzības likumā un Civillikumā noteiktais regulējums.

Atbildētāja norāda, ka prasītāja, kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja uz to brīdi *Allied Irish banks plc* filiāle Latvijā no Līguma ir atkāpusies 2011.gada 24.augustā. Līdz ar to, noilgums ir sācis tecēt ar 2011.gada 31.augustu (Paziņošanas likuma 8.panta 3.daļa).

Prasītāja neesot pierādījusi, ka noilgums lietā ir pārtraukts. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka prasītāja laika periodā no 2011.gada 31.augusta līdz 2016.gada 29.novembrim (prasības celšanas diena), būtu veikusi kādas darbības, kas pārtrauktu noilgumu, proti, ka minētajā laika periodā atbildētājai ir sūtīti atgādinājumi par parādsaistībām vai ka prasītāja būtu vērsusies tiesā par saistību izpildi Civilprocesa likuma 50.[1] un 66. nodaļā noteiktajā kārtībā.

2017.gada 3.februārī prasītāja sniegusi atsauksmi uz atbildētājas paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka atbildētājas paskaidrojumu prasītāja uzskata par nepamatotu, jo Aizdevuma līguma izrietošās saistības ir reģistrētas zemesgrāmatā un nodrošinātas ar publisku hipotēku - atbildētāja ieķīlāja tai piederošo nekustamo īpašumu /adrese/ un hipotēka reģistrēta Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/.

Atsaucoties uz Civillikuma 1907.pantu, prasītāja norāda, ka noilgumam nav pakļautas zemes grāmatās ierakstītas saistību tiesības, savukārt saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 1.pantu zemesgrāmatu ierakstiem ir publiska ticamība. Līdz ar to, uz zemesgrāmatās ierakstītajām saistību tiesībām nav attiecināms noilgums.

Bez tam, prasītāja norāda, ka atbilstoši atbildētājas paskaidrojumos norādītajam, atbildētāja atzīst, ka ir pieļāvusi Aizdevuma līguma pārkāpumus. Līdz ar ko ir secināms, ka 2011.gada 24.augustā nosūtītā prasība atmaksāt aizdevumu tikusi sūtīta pamatoti.

Kritiski esot jāvērtē atbildētājas norāde uz mēģinājumu veikt 2012.gadā pārskaitījumu Fondam uz Aizdevuma līgumā norādīto kontu /konta numurs/, jo atbildētājas pēdējais maksājums 2011.gada martā un vismaz vēl četri maksājumi ir veikti uz aizdevēja paziņotu kontu Nr./konta numurs/, kas atšķiras no aizdevuma līgumā norādītā. Tādā veidā tiek pierādīts fakts, ka atbildētājai bija zināmi aktuāli aizdevuma atmaksas konti.

Tāpat atbildētāja atzīst, ka ir saņēmusi vēstules no Aizdevuma līguma apkalpojošām personām, piemēram, *Allied Irish Banks, p.l.c.* Latvijas filiāle paziņojumus par ikmēneša maksājumiem. Tā vietā, lai vērstos *Allied Irish Banks p.l.c.* Latvijas filiālē ar lūgumu paskaidrot, kāpēc tiek pieprasīti aizdevuma maksājumi un tiek norādīti citi konti aizdevuma atmaksai, atbildētāja ir sazinājusies ar Delavēras štata (ASV) uzņēmumu reģistru.

Uz atbildētājas norādi, ka cesijas līgums tika noslēgts pēc Fonda likvidācijas, prasītāja paskaidro, ka 2006.gada 5.jūlijā starp Fondu un prasītāju tika noslēgts Prasījumu cesijas līgums Nr.98-E, saskaņā ar kuru prasītājam tika cedētas prasījuma tiesības pēc 2005.gada 25.novembra Aizdevuma līguma EMR-1476.

2006.gada 5.jūlija Cesijas līguma 4.1.punkts paredz, ka cesijas līgums var tikt sastādīts jebkādā eksemplāru skaitā un katrs šāds eksemplārs uzskatāms par oriģināldokumentu. Izmantojot šo tiesību (sagatavot papildus cesijas līguma eksemplārus) 2011.gada 8.augustā prasītāja un Fonda pilnvarotais pārstāvis sagatavoja vēl vienu 05.07.2006 cesijas līguma eksemplāru (2011.gada 8.augusta cesijas līgums) ar identisku tekstu. Kaut arī atbilstošāk situācijai būtu izgatavot cesijas līguma eksemplāru, nemainot datumu, tomēr tas nemaina to, ka 2006.gada 5.jūlija cesijas līgums ir sākotnējais cesijas līgums, bet 2011.gada 8.augusta cesijas līgums ir tikai vēl viens eksemplārs.

Uz to, ka Fonds cedēja prasījuma tiesības prasītājam jau 2006.gadā norāda arī tas, ka 2011.gada 8.augusta cesijas līgumā ir norāde, ka cesijas samaksa ir veikta 2006.gadā.

Uz atbildētājas viedokli par to, ka pēc Fonda likvidācijas fonda izsniegtās pilnvaras zaudēja spēku un tāpēc Fonda vārdā vairs nevarēja parakstīt 2011.gada 8.augusta cesijas līgumu, prasītāja norāda, ka prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju saskaņā ar 2006.gada 5.jūlija cesijas līgumu, kad Fonds vēl nebija likvidēts, bet 2011.gada 8.augusta cesijas līgums ir uzskatāms par vēl vienu cesijas līguma eksemplāru un tas nerada jaunas saistības.

2017.gada 6.jūlijā un 2017.gada 29.novembra tiesas sēdēs atbildētāja ir iesniegusi pretprasības pieteikumus, kurus tiesa ir pieņēmusi kā rakstveida paskaidrojumus, kuros papildus sākotnējiem rakstveida paskaidrojumiem norādīts, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgums Nr. 98-E ir parakstīts laikā, kad Fonds vairs nepastāv jeb fonda saimnieciskā darbība ar likvidācijas procesu ir izbeigta. Tādējādi, atbilstoši Civillikuma 1405.pantā noteiktajam, šādam darījumam nav tiesīga spēka.

Atbildētāja nepiekrīt prasītājas viedoklim, ka 2011.gada 8.augustā prasītāja un Fonda pilnvarotā pārstāvja sagatavotais vēl viens 2006.gada 5.jūlija Prasījumu cesijas līguma eksemplārs ar identisku tekstu, ir atzīstams par sākotnējā cesijas līguma vēl vienu eksemplāru, jo saskaņā ar 2011.gada 8.augusta Prasījumu Cesijas līguma Nr. 98-E 3.1. punktu šis Līgums stājas spēkā dienā, kad to ir parakstījuši abu Pušu pilnvarotie pārstāvji, un ir spēkā līdz Pušu saistību pilnīgai izpildei saskaņā ar šo Līgumu un Jumta līgumu. Tādējādi atbildētāja secina, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu Cesijas līgums Nr. 98-E ir patstāvīgs darījuma akts, kas pretēji prasītāja izteiktajam viedoklim nav un nevar tikt uzskatīts par 2006.gada 5.jūlija Cesijas līguma kārtējo oriģinālo eksemplāru. 2011.gada 8.augusta Prasījumu Cesijas līgums Nr. 98-E neatbilst oriģināldokumentam, jo tas ir pretrunā ar Dokumenta juridiskā spēka likuma 3. panta pirmo daļu, 6. panta pirmo daļu (redakcijas, kas bija spēkā 01.07.2010.-31.12.2016.), kā arī Ministru kabineta Nr. 916 „Dokumenta izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" 47 un 48. punktam.

Bez tam, atbildētāja norāda, ka 2008.gada 31.janvārī starp prasītāju, Fondu un *Allied Irish Banks, p.l.c* (turpmāk – ABI), tika noslēgts Tiesību un saistību nodošanas līgums, kur saskaņā ar 1.1. punktu līdzēji vienojas, ka Nodošanas datumā Fonds saskaņā ar šā Līguma noteikumiem nodod AIB, bet AIB pārņem no Fonda visas no Cesijas jumta līguma izrietošās tiesības un pienākumus. Savukārt saskaņā ar šī paša līguma 2.1. punktu Unibanka ar šo apliecina savu piekrišanu šī Līguma 1.1. punktā paredzētajai no Cesijas jumta līguma izrietošo Fonda tiesību un pienākumu nodošanai AIB. Bet līguma 2.2. punkts paredz, ka Puses apliecina, ka, ņemot vērā šā Līguma noteikumus, šā Nodošanas datumā AIB pilnībā iestājas Fonda vietā kā cedents no Cesijas jumta līguma izrietošo saistību izpildē, un Cesijas jumta līgums un visi tā pielikumi un grozījumi ir spēkā un saistoši Unibankai kā Cesionāram un AIB kā cedentam bez nekādu papildu grozījumu izdarīšanas Cesijas jumta līgumā. Šim Līgumam stājoties spēkā, Cesijas jumta līguma darbība attiecībā

uz Fondu tiek izbeigta, un Fondam nav nekādu no Cesijas jumta līguma izrietošu saistību vai tiesību, ciktāl citas šā Līguma normas nenosaka pretēji.

Savukārt, kā izriet no Fonda Piezīmes konsolidētajiem finanšu pārskatiem uz 2008.gada 30. septembri no 48.lpp ieraksta 17, 2008. gada 31. janvārī Fonds noslēdza visu savu ar hipotēku finansēšanu saistīto uzņēmumu pārdošanu ABI, tostarp to Fonda meitas uzņēmumu aktīvus, kuri darbojas hipotēku jomā atbilstoši līgumam, kas noslēgts 2007.gada 28. jūnijā.

2012.gada 2.oktobrī starp AIB un prasītāju tika noslēgts Izpildes Apliecinājums, saskaņā ar kura 2.punktu AIB piekrīt izmaksāt SEB pilnu zaudējumu rezerves summu (kā definēts Cesijas jumta līgumā) 1 183 332,73 EUR apmērā, kura ir noguldīta Norēķinu kontā. Ar šo AIB īpaši pilnvaro SEB ieturēt no Norēķinu konta SEB labā zaudējumu rezervi 11183 332,73 EUR apmērā pēc tam, kad abas Puses ir pienācīgi parakstījušas šo Apliecinājumu.

No iepriekšminētā atbildētāja secina, ka prasītāja ir saņēmusi apmierinājumu, un atteikusies no jebkādām prasījuma tiesībām, t.sk., prasījuma tiesībām pret atbildētāju, kas izriet no 2005.gada 25 novembra Aizdevuma līguma Nr. EMR - 1476 (ar hipotēku).

Atbildētāja, atsaucoties uz judikatūrā norādīto cesijas jēdziena definīciju, norāda, ka cesijas spēkā esībai nepieciešams: 1. lai prasījums piederētu cedentam; 2. lai cedentam būtu vara rīkoties ar prasījumu; 3. lai cedējamais prasījums būtu noteikts, t.i., cesija ir spēkā tikai tad, ja pastāv prasījums, ar kuru rīkojas cedents (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 10.12.2015. spriedums lietā Nr. SKC - 267/2015*).

Atbildētājas ieskatā, no iepriekšminēto slēgto darījumu uzskaitījuma ir secināms, ka uz 2011.gada 8.augustu iespējamais prasījums Fondam nepieder, un kā Fonds tā prasītājs ir guvis apmierinājumu no trešās personas veiktā pārskaitījuma pamata. Līdz ar to, atbildētāja uzskata, ka 2011.gada 8.augusta Prasījuma Cesijas līgums ir absolūti spēkā neesošs.

Tādējādi, atbilstoši Civillikuma 1415.pantā noteiktajam, atbildētāja uzskata ka 2011.gada 8.augusta Prasījuma Cesijas līgums ir atzīstams par spēkā neesošu un atbilstoši Civillikuma 1592.pantam, šāds darījums atbildētāju nesaista.

Civillikuma 1415.pantā noteiktās sekas izriet no prasītājas rīcības - slēdzot Prasījuma Cesijas līgumu pie apstākļiem, kad viņa no trešās personas uz līguma pamata ir dabūjusi apmierinājumu par iespējamo prasījumu pret atbildētāju, taisot darījuma aktu laikā, kad Fonda darbība ir izbeigta, un tiesību subjekts ir izslēgts no Uzņēmuma reģistra Komercreģistra, zinot, ka nekādas darbības ar neesošu subjektu vairs nav iespējamas.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un tā grozījumos norādītā pamata un apstākļiem, papildus prasības pieteikumā un sniegtajā atsauksmē uz atbildētājas paskaidrojumiem norādītajam paskaidrojot, ka lai gan atbilstoši 2011.gada 24.augustā atbildētājai adresētajā paziņojumā par vienpusēju atkāpšanos no 2005.gada 25.novembra Aizdevuma līguma ir norādīts, ka visa no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpilde ir jāveic līdz 2011.gada 8.septembrim, izskatāmajā lietā prasības tiesības noilgums nav iestājies, jo atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 1906.pantam noilguma laikā ir atzinusi prasību. Šādu savu viedokli prasītāja pārstāve pamatoja ar apstākli, ka atbildētāja 2012.gada beigās ir vēlējusies samaksāt 4000 EUR, bet maksājumu nav veikusi tikai tāpēc, ka konti, kuros atbildētāja ir vēlējusies veikt maksājumu, ir bijuši slēgti. 2013.gada sākumā atbildētāja ir meklējusi kreditoru, kas norādot uz to, ka atbildētāja ir apzinājusies, ka viņai ir neizpildītas saistības. Arī 2014.gadā uzsāktais kriminālprocess, kurā atbildētāja ir atzīta par cietušo, norāda uz to, ka atbildētāja apzinās savas no Aizdevuma līguma izrietošās parādsaistības, bet uzskata, ka no šī līguma izrietošās prasījuma tiesības nepieder prasītājai. Vienlaikus prasītāja pārstāve tiesas sēdē atzina, ka prasītājas rīcībā nav nekādu pierādījumu tam, ka laika posmā no 2011.gada 8.septembra līdz prasības celšanai tiesā prasītāja būtu jelkādā veidā atbildētājai atgādinājusi par viņas pienākumu veikt no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi.

Attiecībā par 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līguma Nr.98-E noslēgšanas apstākļiem prasītājas pārstāve paskaidroja, ka prasījuma tiesības pret atbildētāju ir iegūtas pamatojoties uz 2006.gada 5.jūlija Prasījumu cesijas līguma Nr.98-E pamata, un nav iespējama viena un tā paša prasījuma atkārtota cesija. Prasītājas pārstāve arī tiesas sēdē atzina, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgumā Nr.98-E ir konstatējami trūkumi, tostarp, tā noslēgšanas datumā, taču, prasītājas ieskatā, šie trūkumi nepadara 2006.gada 5.jūlijā notikušo cesiju par spēkā neesošu.

2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgums Nr.98-E ticis noslēgts tikai tāpēc, ka ir bijis nepieciešams reģistrēt zemesgrāmatā ķīlas tiesību grozījumus, taču 2011.gadā vairs tām personām, kuras bija parakstījušas 2006.gada cesijas līgumu, nebija attiecīga pilnvarojuma. Līdz ar to, 2011.gada 8.augustā ticis sastādīts jauns cesijas līguma eksemplārs, kuru Fonda vārdā esot parakstījušas AIB pārstāves, kuras esot bijušas pilnvarotas darboties Fonda vārdā. Savukārt atbilstoši Delaveras štata likumiem, izsniegtais pilnvarojums esot spēkā vēl trīs gadus pēc attiecīgās pilnvaras devēja likvidācijas. Līdz ar to, visas darbības, kas saistītas ar 2006.gada 5.jūlija Prasījumu cesijas līgumu Nr.98-E, ievērojot apstākli, ka Fonds ticis likvidēts 2008.gadā, bija jāpabeidz līdz 2012.gadam, kad vēl spēkā ir bijušas Fonda izsniegtās pilnvaras.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina un savus iebildumus pret prasību sniedza atbilstoši rakstveida paskaidrojumos norādītajam, papildus norādot, ka starp pusēm nepastāv strīds par to, ka 2005.gada 25.novembrī starp atbildētāju un Fondu tika noslēgts aizdevuma līgums un veicot šīs finanšu operācijas, atbildētāja aizņēmās no Fonda līdzekļiem aizņēmumu nekustamā īpašuma dzīvokļa iegādei. Atbildētāja nepiekrīt tam, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgums būtu spēkā esošs un uzskata, ka prasītājai nav prasījuma tiesības celt prasību pret atbildētāju par parāda piedziņu uz šī cesijas līguma pamata.

2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgums ir slēgts kā jauns darījuma akts, uz ko ir norāde paša akta 3.1. punktā, kas nosaka, ka līgums stājas spēkā dienā, kad to ir parakstījuši abu pušu pilnvarotie pārstāvji. Tādējādi līgums ir sastādīts un stājies spēkā nevis 2006.gada 5.maijā, bet 2011.gada 8.augustā. Līdz ar to, 2011.gada 8.augusta Prasījuma cesijas līgums ir jāvērtē kā patstāvīgs darījuma akts, un nevis kā oriģināldokuments no 2006.gada 5.maija Prasījuma cesijas līguma vai kāda vēl cita darījuma akta.

Bez tam, atbildētājas ieskatā, gan no 2008.gada 31.janvāra Tiesību un saistību nodošanas līguma, gan no 2012.gada 2.oktobra Izpildes apliecinājuma izriet, ka prasītāja ir atteikusies no prasījuma tiesībām, kas izriet no līgumiem, kas noslēgti starp Fondu un fiziskām personām, nododot šīs prasījuma tiesības, tostarp prasījuma tiesības pret atbildētāju, ABI, saņemot par to samaksu. Līdz ar to, prasītājai šīs cesionāra tiesības nemaz nepieder.

Tiesa, izvērtējusi prasības pieteikumā un atbildētāja paskaidrojumos norādīto, uzklausījusi pušu tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.*

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu *ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojumu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis (Civillikuma 1943.pants).*

2005.gada 25.novembra Aizdevuma līgums Nr. EMR-1476 (lietas 8.-14.lapa, turpmāk – Aizdevuma līgums), Maksājuma uzdevums (lietas 18.lapa), Aizdevuma atmaksas grafiks (lietas 120.lapa) apliecina, ka atbildētāja un *Baltic-American Enterprise Fund* (Baltijas-Amerikas Uzņēmējdarbības fonds) ir noslēguši aizdevuma līgumu, saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegts aizdevums 35628 EUR, savukārt atbildētāja apņēmusies līdz 2036.gada 1.janvārim veikt aizdevuma atmaksu, veicot ikmēneša aizdevuma atmaksas un procentu maksājumus katra mēneša 1.datumā, sākot no

2006.gada 1.februāra.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3.punktu *prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi*.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu *cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina*. Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu *cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku*.

Savu prasības tiesību pamatošanai prasītāja ir iesniegusi 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgumu Nr.98-E, saskaņā ar kuru Baltijas-Amerikas Uzņēmējdarbības fonds kā cedenta un prasītāja kā cesionāra noslēgtā cesijas līguma rezultātā cedents ir nodevis un cesionārs ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju ar tiesībām prasīt galvenos un blakus prasījumus, kas pieder cedentam saskaņā ar 2005.gada 25.novembrī noslēgto Aizdevuma līgumu ar hipotēku Nr. EMR-1476 (lietas 15.lapa). Bez tam, prasītāja ir norādījusi, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgums Nr. 98-E ir nevis patstāvīgs akts, bet gan 2006.gada 5.jūlija Prasījumu cesijas līguma Nr.98-E vēl viens eksemplārs.

Atbildētāja, iebilstot pret prasītāja no 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līguma Nr.98-E izrietošām prasījuma tiesībām, ir norādījusi, ka 2011.gada 8.augusta cesijas līgums, vispirms, ir atzīstams par patstāvīgu līgumu, nevis 2006.gada 5.jūlija līguma vēl vienu oriģinālu, un bez tam, 2011.gada 8.augusta līgums ir atzīstams par spēkā neesošu, jo tas ir noslēgts pēc tam, kad cedents – Baltijas-Amerikas Uzņēmējdarbības fonds, ir bijis jau likvidēts, secīgi izbeidzot pilnvarojumu jebkurai personai darboties tā vārdā.

Izvērtējot prasītājas no Aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju, tiesa atzīst par pamatotiem atbildētājas iebildumus par to, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgums nav atzīstams par 2006.gada 5.jūlija Prasījuma tiesību cesijas līguma vēl vienu oriģinālu, jo 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līguma saturs, un konkrēti, tā sastādīšanas datums un līdz ar to, atbilstoši līguma 3.1.punktā noteiktajam, 2011.gada 8.augusta līguma spēkā stāšanās datums ir atšķirīgs no 2006.gada 5.jūlija, kas tādējādi maina sākotnēji (2006.gada 5.jūlijā) noslēgto līgumu pēc būtības, jo prasītājas kā cesionāra no Aizdevuma līguma izrietošo tiesību rašanās laiks ir atšķirīgs.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka 2006.gada 5.jūlija Prasījumu cesijas līguma Nr.98-E 4.1.punktā noteiktās tiesības sastādīt šo līgumu jebkādā eksemplāru skaitā, no kuriem katrs eksemplārs ir uzskatāms par oriģināldokumentu, ir attiecināms uz šādu līguma vairāku eksemplāru izgatavošanu līguma parakstīšanas brīdī – 2006.gada 5.jūlijā.

Bez tam, lai gan atbilstoši 2006.gada 5.jūlija Prasījuma tiesību cesijas līguma 4.1.punktam, pamatojoties uz kuru, prasītāja bija izgatavojusi 2011.gada 8.augusta līgumu, ir noteikts, ka šis līgums var tikt sastādīts jebkādā eksemplāru skaitā, tiesa ņem vērā, ka atbilstoši līguma 4.3.punktam, līgums ir pakļauts Latvijas Republikas likumdošanas regulācijai. Līdz ar to, par nepamatotu tiesa atzīst prasītājas viedokli, ka 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līgumu likvidētas juridiskas personas (Fonda) vārdā būtu bijušas tiesīgas parakstīt personas, kuru pilnvarojuma spēkā esamība tiek vērtēta atbilstoši citas valsts likumiem, un konkrēti, ASV Delaveras štata likumiem, kuros ir paredzēts, ka izsniegtais pilnvarojums ir derīgs vēl trīs gadus pēc juridiskas personas likvidācijas. Savukārt Latvijas Republikas normatīvie akti neparedz tiesības slēgt darījumus likvidētas juridiskas personas vārdā.

Saskaņā ar Civillikuma 1405.pantu, *lai darījumam būtu tiesisks spēks, ir vajadzīgs, lai tā dalībniekiem būtu tiesībspēja un rīcībspēja šā darījuma taisīšanai; pretējā gadījumā darījums nav spēkā.*

Līdz ar to, ievērojot apstākli, ka starp pusēm nav strīda par to, ka uz 2011.gada 8.augusta Prasījumu cesijas līguma Nr.98-E noslēgšanas brīdi viena no šajā līgumā norādītajām līgumslēdzējas pusēm - *Baltic-American Enterprise Fund* (Baltijas – Amerikas Uzņēmējdarbības fonds) ir bijusi jau likvidēta, atbilstoši Civillikuma 1405.pantā noteiktajam, 2011.gada Prasījumu cesijas līgums Nr.98-E, ir atzīstams par spēkā neesošu.

Vienlaikus, tiesa ņem vērā prasītājas norādīto, ka prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītāja ir ieguvusi pamatojoties uz 2006.gada 5.jūlijā starp prasītāju un Fondu noslēgto Prasījumu cesijas līgumu Nr.98-E, par kura spēkā esamību starp pusēm strīda nav.

2006.gada 5.jūlija Prasījumu cesijas līgumu Nr.98-E (lietas 87.lapa) apliecina, ka starp Baltijas-Amerikas Uzņēmējdarbības fondu kā cedentu un prasītāju kā cesionāru noslēgtā cesijas līguma rezultātā cedents ir nodevis un cesionārs ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju ar tiesībām prasīt galvenos un blakus prasījumus, kas pieder cedentam saskaņā ar 2005.gada 25.novembrī noslēgto Aizdevuma līgumu ar hipotēku Nr. EMR-1476 (lietas 15.lapa).

Līdz ar to, prasītājas no Aizdevuma līguma izrietošo saistību prasījuma tiesības pret atbildētāju ir atzīstamas, pamatojoties uz prasītājas un Fonda 2006.gada 5.jūlijā noslēgto Prasījumu cesijas līgumu Nr.98-E.

Par nepamatotu ir atzīstams atbildētājas viedoklis, ka atbilstoši 2008.gada 31.janvārī starp prasītāju, Fondu un ABI noslēgtā Tiesību un saistību nodošanas līguma ietvaros prasījuma tiesības pret atbildētāju ir nodotas ABI, jo vispirms, atbildētājas veiktais Tiesību un saistību nodošanas līguma tulkojums, ņemot vērā, ka atbildētāja nav bijusi šī līguma puse un viņas rīcībā nav visi dokumenti, uz kuriem ir atsauce šajā līgumā, ir atzīstams par atbildētājas pieņēmumu par iespējamo šī līguma līgumslēdzēju pušu gribu. Tajā pašā laikā atbildētāja, lai gan viņai kā iespējamajam ABI parādniekam, nebūtu nekādu šķēršļu iegūt tieši no iespējamā kreditora pierādījumus par to, ka Fons ir nodevis ABI prasījuma tiesības pret atbildētāju, nav iesniegusi tiesai šādus pierādījumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu, *vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, (...) kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.*

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 12.3.1.punktu prasītājai ir pielīgta tiesība vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt Aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa, ja atbildētāja nesamaksā jebkuru Aizdevuma līgumā paredzēto summu 15 dienu laikā pēc tās maksājuma termiņa.

Starp pusēm nav strīda par to, ka atbildētāja pēdējo maksājumu atbilstoši Aizdevuma atmaksas grafikā noteiktajam, ir veikusi 2011.gada martā. Līdz ar to, tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētāja nav pildījusi Aizdevuma līguma noteikumus un kopš 2011.gada 1.aprīļa ir pieļāvusi Aizdevuma līgumā noteikto aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma izmantošanu maksājumu kavējumus, kā rezultātā prasītāja 2011.gada 24.augustā, nosūtot par to paziņojumu uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu, ir paziņojusi atbildētājai par vienpusēju atkāpšanos no Aizdevuma līguma, pieprasot nekavējošu neatmaksātā aizdevuma atmaksu (lietas 23.lapa).

Izvērtējot prasītājas vienpusējo atkāpšanos no Aizdevuma līguma tiesa atzīst, ka, ievērojot aizdevuma izmantošanas mērķi, tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp prasītāju un atbildētāju uz Aizdevuma līguma pamata, atbildētāja ir uzskatāma par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, prasītāja - par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, bet šo personu noslēgtais līgums uzskatāms par patērētāja kreditēšanas līgumu minētā likuma 8.panta pirmās daļas izpratnē.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka attiecībā uz kredītiem, kuru atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, kredīta devējam nav tiesību pieprasīt patērētājam, kas nav pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu. Šī panta ceturtajā daļā noteikts, ka par būtisku līguma pārkāpumu šā likuma izpratnē uzskatāma kredīta atmaksas vai procentu maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 9.daļu no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpilde ir nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku.

Ievērojot apstākli, ka kreditors savas Aizdevuma līgumā piešķirtās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma ir izmantojis 2011.gada 24.augustā, t.i., pēc tam, kad atbildētāja vairāk kā 150 dienas bija pieļāvusi no Aizdevuma līguma izrietošo aizdevuma pamatsummas atmaksas un procentu maksājumu kavējumus, tiesa atzīst, ka ir pieļauts būtisks līguma pārkāpums, jo kredīta atmaksas un procentu maksājumu kavējums ir bijis ilgāks par 60 dienām, un līdz ar to prasītāja bija tiesīga 2011.gada 24.augustā pieprasīt kredīta pirmstermiņa atmaksu, vienpusēji atkāpjoties no līguma.

Izvērtējot atbildētājas iebildumus pret prasību, kas pamatoti ar Komerclikuma 406.pantā noteiktā noilguma termiņa iestāšanos, tiesa ņem vērā, ka atbilstoši Civillikuma 1893.pantā noteiktajam, *saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā*. Civillikuma 1910.pants nosaka, ka *ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība [..]*.

Saskaņā ar Komerclikuma 389.pantu, *ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.*

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā uz pušu strīdus saistību kā *lex specialis* piemērojams Komerclikums, jo pušu saistība, Komerclikuma D daļas 388.panta izpratnē, ir vienpusējs komercdarījums, kurā attiecībā pret prasītāju kā komersantu ir piemērojams Komerclikumā noteiktais regulējums, kas nosaka, kādā kārtībā komercdarījuma dalībnieki var aizsargāt savas aizskartās tiesības un ar likumu aizsargātās intereses, tajā skaitā tiesību normas, kas nosaka prasības noilgumu.

Saskaņā ar Komerclikuma D daļas 406.pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu *noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.* (..) *Noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem - lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem - lai termiņš jau būtu notecējis* [..].

Kā izriet no lietas materiāliem (lietas 23-24.lapa), prasītāja 2011.gada 25.augustā ir nosūtījusi atbildētājai 2011.gada 24.augusta paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no Aizdevuma līguma, nosakot, ka atbildētājai visu no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpilde ir jāveic 14 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas, t.i., līdz 2011.gada 8.septembrim. Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasījuma par no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi noilguma termiņš sāka tecēt no 2011.gada 9.septembra. Līdz ar to secināms, ka prasītājai savas kreditora tiesības bija jāizlieto līdz 2014.gada 9.septembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu, noilgumu pārtrauc atgādinājums parādniekam. Bez tam, atbilstoši Civillikuma 1906.pantam, noilgums ir pārtraukts arī tajos gadījumos, ja tā tecējuma laikā parādnieks kautkādā kārtā atzīst kreditora prasību.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu par noilguma pārtraukumu atbilstoši Civillikuma 1905.pantam. Arī prasītāja pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka šādu pierādījumu viņas rīcībā nav.

Savukārt prasītājas pārstāves viedokli, ka atbildētāja noilguma tecējuma laikā ir atzinusi kreditora prasību, tiesa atzīst par nepamatotu.

Kā norādīts tiesību doktrīnā, parādnieka atzīšana var izpausties dokumentos vai izteikumos, no kuriem izriet, ka kreditora prasījumi ir pamatoti (*skat. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R.: Mans īpašums, 200., 363.lpp.*).

Kā redzams no atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem, atbildētāja nekad nav atzinusi prasītājas prasījuma tiesības un līdz ar to arī prasītājas kā kreditora prasījumu. Tiesas ieskatā, lai atzītu, ka lietā ir konstatējami Civillikuma 1906.pantā norādītie apstākļi, atbildētājam ir jāatzīst ne tikai parāda esamība, bet šādu saistību esamību pret konkrēto kreditoru. Līdz ar to, apstāklis, ka atbildētāja ir vēlējusies veikt maksājumus Baltijas-Amerikas Uzņēmējdarbības fondam, nav atzīstams par kreditora – AS „SEB banka" prasījuma atzīšanu. Turklāt, atbildētāja vēlmi veikt maksājumus, atbilstoši atbildētājas paskaidrojumos norādītajam, ir izrādījusi 2013.gada sākumā. Savukārt prasība pret atbildētāju par parāda piedziņu ir celta 2016.gada beigās, t.i., jebkurā gadījumā pēc Komerclikuma 406.pantā noteiktā prasījuma noilguma termiņa notecējuma. Arī 2014.gadā ierosinātais kriminālprocess, nevar tikt saistīts ar prasītājas izvirzītā prasījuma pret atbildētāju atzīšanu, jo, kā izriet no atbildētājas paskaidrojumiem, šis kriminālprocess ir ierosināts tieši tāpēc, ka atbildētāja neatzīst prasītājas prasījumu, turklāt uzskatot, ka prasītāja, pieprasot no viņas no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi, ir veikusi noziedzīgas darbības.

Par nepamatotu tiesa atzīst arī prasītājas viedokli, ka, ievērojot to, ka no Aizdevuma līguma izrietošās saistības ir nodrošinātas ar zemesgrāmatā reģistrētu hipotēku, tad atbilstoši Civillikuma 1907.pantam, prasījumam pret atbildētāju nav iestājies noilgums.

Kā atzīts judikatūrā (*skat. Augstākās tiesas 2017.gada 4.jūlija spriedumu lietā SKC-248/2017*) hipotēka nav saistību tiesība. Tā ir lietu tiesība uz ķīlā nodoto lietu, no kuras kreditors var apmierināt savu saistībtiesisko prasījumu. Tas, ka ķīlas tiesība nodrošina saistību tiesību, nepadara pašu ķīlas tiesību par saistību tiesību Civillikuma 1907.panta izpratnē.

Līdz ar to, fakts, ka saistību nodrošināšanai atbildētāja ir ieķīlājusi sev piederošu nekustamo īpašumu, neietekmē noilguma termiņa aprēķinu ar to nodrošinātajam no Aizdevuma līguma izrietošajam prasījumam.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja prasījuma tiesības pret atbildētāju ir zaudējusi, jo lietā iestājies Komerclikuma 406.pantā noteiktais prasības noilgums.

Kā norādīts Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 21.aprīļa spriedumā (*lieta Nr.SKC-100/2010*), ja izskatot lietu pēc būtības, tiesa konstatē, ka ir iestājies civiltiesību normās noteiktais noilgums, tad tai jāpārbauda vienīgi jautājums par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu, bet nav jāskaidro faktiskie apstākļi un jāvērtē pierādījumi, jo noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma, jo saistība izbeigusies sakarā ar noilgumu un prasījuma tiesību neesamību, kas ir pietiekams, patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai un spriedumā netiek dots vērtējums citiem prasībā norādītajiem apstākļiem un netiek vērtēti citi iesniegtie pierādījumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Līdz ar to, no prasītājas par labu valstij ir piedzenami nesegtie tiesas izdevumi – valsts nodeva par prasību atļaut vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu 71,14 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma $204.^1$ pantam, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka prasītājai ir nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu samaksu labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42., 189.-193., $204.^1$ pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt AS „SEB banka", reģistrācijas numurs 40003151743, prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda 34 806,89 EUR (trīsdesmit četri tūkstoši astoņi simti seši *euro* un 89 centi) piedziņu un tiesību atzīšanu vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu.

Piedzīt no AS „SEB banka", reģistrācijas numurs 40003151743, par labu valstij valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi), kas jāiemaksā valsts kases kontā atbilstoši šādiem rekvizītiem: saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase (budžeta maksājumi), BIC kods: TRELL22, konta Nr. LV55TREL1060190911200, iemaksas mērķis – 09112 Nodeva par darbību veikšanu tiesu iestādēs, lieta Nr. C30822316.

Noteikt, ka spriedumu daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese L. Jansone